

Openingswoord door Marjolijn de Loos

Dames en Heren, lieve vrienden.

Graag heet ik U welkom bij deze herdenking.

Speciaal heet ik welkom de oud-Natzweilers, Nederlanders en Fransen.

Voorts zijn wij blij te mogen begroeten Kolonel à Campo, Defensie Attaché te Parijs, Mevrouw Berends, Permanent Vertegenwoordiger bij de Raad van Europa te Straatsburg, de Heer Floor Afdelingshoofd Oorlogsgetroffenen en Herinnering WO II namens de Staatssecretaris van het Ministerie van VWS en Mevrouw Nedau, de nieuwe directrice van het CERD.

Met een gedicht van een kleindochter, die haar grootvader nooit gekend heeft, wil ik benadrukken hoe belangrijk het is te blijven herdenken wat er in dit verschrikkelijke oord gebeurd is. De volgende generaties, kinderen, kleinkinderen en achter kleinkinderen gaan steeds vaker op zoek naar het verleden van hun familielid. WO II is dus nog lang niet met pensioen!

Als jullie er niet meer zijn dan moeten wij proberen over te dragen waar jullie voor streden!

Gedicht Kim Ville – 9 jaar voor haar opa Ries Ville.

Mijn opa vocht voor vrijheid,

Hij creëerde blijheid.

Ik heb hem nooit gekend,

En hij is niet bekend.

Hij heeft net als vele anderen,

De wereld willen veranderen.

Ik ben heel trots op wie hij was,

Ook al ken ik hem alleen van verhalen en een foto achter glas.

Ik begrijp vrijheid is heel speciaal,

En moet er zijn voor ons allemaal.